

malicia et defectum. Omnes enim tenent euangelium recipere: et non omnes tenent ad consilia: sed tamen omnes tenent venerari oia que ibi sunt scripta. In hoc libro prebet delicias regibus que bene regunt regnantes per temporalium subiectionem et abiectionem et sui macerationem. Et bene dicitur: Delicias: quia ille paucorum sunt: quia solummodo eorum qui sunt reges. Delitiae autem sunt revelationes beato iohanni factae: que solis spiritualibus apponuntur. Unde et pauci istum librum sciunt: quia pauci reges spirituales sunt. Pauci enim adherentes soli spiritui: carnem et ea que carnis sunt subiciunt. Spiritus autem est qui reuelat mysteria. i. Cor. xii. a. id est qui has delicias regibus administrat. Et. i. Cor. ii. d. Animalis autem homo non percipit ea que sunt spiritus dei. In hoc igitur quod dicitur: delicias: notatur utilitas huius libri in ipso nomine deliciarum. Item notatur difficultas in eo quod delitiae sunt paucorum. Unde Hieronymus in prologo biblie. viij. capitulo. Apocalypsis iohannis tot habet sacramenta quot verba. Parum dixit et pro merito voluminis laus omnis inferior est. In verbis singulis multiplices latent intelligentie. Unde inter ceteros sacre scripture obscurior est liber iste: Plene etiam quod propheta: quia eorum scriptura pro magna parte iam impletur sunt: Iustus vero quasi tota vel pars maxima futura est. Unde Esa. xli. b. Que prima fuerunt: ecce venerunt. i. diuina prophetarum iam impleta sunt christo adueniente: de quo cecinerunt. An. Barth. xi. b. Des enim prophetarum et lex usque ad iohannem. Noua quoque ego annuncio. i. futura: dicit iohannes euangelista: et tanto obscuriora quanto minus completa. Quis autem sit auctor iam patet: quia iohannes apostolus: non solum apostolus: immo et propheta. Multi autem in nouo testamento prophetarum fuerunt: sicut et in veteri. Unde Act. xii. a. Erant autem in ecclesia que est antiochia prophetarum et doctorum etc. Et Act. xxi. b. dicitur de philippo: quod habebat quattuor filias prophetantes. Et in eodem etiam legitur de agabo. Totus ergo liber iste prophetia est: consolans bonos et deterrens malos. Et sic etiam patet modus agendi: qui est quod modo consolatur bonos: modo deterret malos. Quis tamen fuerit auctor huius libri multi dubitauerunt. Quidam enim dixerunt hunc librum non esse iohannis apostoli: sed cherinti: ipsius. scilicet. emuli. Unde Dionysius. Monnulli ex predecessores nostris librum hunc a diuinis scripturis alienum esse iudicauerunt: omnia arguentes capitula huius libri. Unde dicunt: neque iohannes hunc esse librum neque reuelationem: quia hic ponit suum nomen et non in alijs. Neque apocalypsis est: quia plenus est obscuritatibus multis. Item dicitur: Iohannes opera scriptis viliis: hic nihil dignum est apostolica grauitate. Unde et dicunt quod cherintus qui erat aduersarius iohannis hunc librum fecit. Et hoc probat per illud quod dicitur. i. xx. c. Et regnauerunt cum christo mille annis. Fuit enim opinio cherinti quod regnum futurum esset terrenum: et per mille annos duraturum. Alij etiam dixerunt quod fuit iohannes: non apostoli: sed alterius sancti sic dicti: et hoc voluit probare dicentes: quod stilus eius non sapit stilum iohannis apostoli. Sed Dionysius diffiniens: dicit quod ceteri hunc librum esse inter diuinas scripturas reponendum: que etiam non intelligit: tamen venerat. Unde dicit: Non reprobo que non intelligo: sed tanto magis admiro: quanto non intelligo. Hoc est etiam contra illos: quia ipsum recipit et Hieronymus et ecclesia ut iohannis apostoli. Que etiam sit materia patet: quia tribulationes que veteri sunt ecclesie: que prius dicitur sunt delitiae: quia quicquid in presenti sustinet ecclesia pro christo: parum est comparatione future glorie quam expectat. Unde Lant. j. d. Fasciculus myrrhe dilectus meus mihi. Verum est in presenti vita. Et quare: Quia inter vbera mea commorabitur in futuro: que vbera erunt cognitio et dilectio. Materia enim sunt penes malorum: quas in eodem libro prouidet et predicat: et gaudia bonorum que in fine prophetat et describit.

Est etiam intentio monere ad patientiam. Finis inuitare ad gloriam. Titulus. Incipit liber apocalypsis iohannis apostoli. Sed si apocalypsis quod idem est quod reuelatio: quod obscurat: Sol. Iohanni quod oia reuelata sunt et manifestata: nobis vero occulta: nisi spiritus sanctus nobis voluerit ea reuelare. Rogandum est igitur: ut ipse nobis hec secreta reuelaret: quod aperit os muto: et linguas infantium facit disertas. Causa mouens ad scribendum fuit hereticorum nequitia: que ipso manente in exilio in ecclesijs quibus ipse preerat inoleuit. Si queris: cui parti philosophie supponatur male queris: quia non philosophie sed vite supponitur. Sed triplex est vita. Philargyrica que est eorum qui diligunt mundum. Et dicitur a philos quod est amor: et argentum. Item practica eorum scilicet qui in agro domini vel in vinea operantur: Praxis enim est operatio. Item contemplatiua: hec est eorum qui liberati ab omnibus exterioribus curis liberam mentem in sapientie spectacula figunt: et huic supponitur liber iste. Sic igitur patet: quod utilitas: quanta etiam difficultas: in quibus etiam duobus excitat attentio. Dis enim ars et scientia est de bono et difficili. Item quod auctor: quod iohannes. Item quod materia: quod ecclesia et eius tribulationes. Item quod intentio: quod monere nos ad patientiam. Spiritula enim prouisa minime ledunt. Item quod finis: quod glorie eterne acquisitio. Item quod causa mouens: quod hereticorum nequitia que infra sua diocesim pululabat. Item cui vite supponitur: quod contemplatiue. Item hic notandum est quod de trinitate prouident tribulationes ecclesie futuras: nuntiavit christo hominibus: christus vero homo iohannis: scilicet iohannes septem ecclesijs alijs minoribus: quibus ipse preerat: cuius alijs metropolim ephesus: sic dicitur in prologo: non alijs maioribus que est tertia pars mundi.

Explicit prologus auctoris

Eiusdem reuerendissimi patris domini hugonis cardinalis prologi Silberti in apocalypsim sancti iohannis: Expolitio

Omnes qui pie volunt viuere etc. Huic igitur operi premit prologum Silbertus: qui hunc librum exposuit: ubi omnia prenotant: que solent in librorum initijs inquiri. Dicit ergo: Omnes qui pie volunt viuere etc. Diuiditur iste prologus in octo partes. In prima breuem fidelium admonitionem premit: ostendit quare tribulationes quas deus prouidebat futuras ecclesie reuelare voluit. In secunda rationem nominis assignat: quare. scilicet. liber iste dicitur apocalypsis: ibi: Reuelant autem tota trinitas etc. In tertia ostendit quare inter scripturas noui testamenti solus liber iste dicitur prophetia et sit: ibi: Ideo liber iste etc. In quarta que sit huius libri auctoritas: ostendit: ibi: Ad cuius confirmandam auctoritatem etc. In quinta cum multiplex sit visio: et hoc in visione iohannes viderit ostendit cuiusmodi fuit hec visio: ibi: Cum autem iohanni etc. In sexta ostendit ubi hec visio facta fuit ei: ibi: Elidit autem iohannes etc. In septima quare scripsit: ibi: Hac enim ad scribendum compellere causa etc. In octaua et vltima ostendit breuiter ea que solent in principijs librorum inquiri. scilicet. quibus scribitur: que materia: que intentio: quis modus tractandi et huiusmodi: ibi: Scribit autem iohannes etc. Dicit ergo. Omnes qui pie volunt viuere etc. dei. scilicet. cultum tenentes et primis subuenientes. Est enim per eras id quod religiositas: siue cultus dei: Que sic diffinit a tullio. Religio est que cuiusdam superioris nature quam diuinam vocant curam ceremoniarum offert: sic est cultus dei. Item Tullius. Pietas est affectus erga primum quo ei subuenit: vel saltem condoletur. b. In christo. Hoc est quod dicit pie: sicut ait apostolus. ii. Timoth. ii. c. persecutionem patienter. c. Iuxta illud. Eccl. ii. a. v. Sili accedes ad fontem dei: cui fruire regnare est. An. Esa. xli. b. Pax est visus mihi seruus ad suscitandas etc. d. Et in iusticia. i. firmitate. posui: non moror per diuersa demonum reprimenda: f. Et timore dei: ut nihil quod faciendum sit negligas. Eccl. vii. c. Qui timet deum nihil negligit. Proverb. xxvii. c. Beatus homo qui se pauidus: quod vero metus est digne corruet in mala.

p 2 Et prepara animam

Sap. 10. d.

Eccl. 2. a. 2. Timoth. 3. c.

prologus

Et p̄para aīam tuā. i. volūtate. **A**d tēptationē sustinēda: vt. s. nō paratus volūtariē tēptatōē sustinere. Iaco. j. b. Beatus vir q̄ suffert tēptationē. Et quare sic faciendū ē: subiūgit dicens: **T**em: ratio nāq̄ est vita hoīs sup terrā. Iob. vii. a. Ubi alia s̄ra habet: Alina est vita hoīs rē. q. d. Ad hoc hō est posit⁹ sup terrā: vt tāq̄ miles strenu⁹ sit fortis in tēptatōib⁹. **N**e autē tēp fideles i his deficiant fatigati. **C**onsolat⁹ eos dñs atq̄ cōfirmat. **C**ōsolat⁹: vt hila res reddat et alacres. **C**ōfirmat: vt fortēs efficiat et stabiles. **D**icēs: **D**at. vii. g. **G**lobiscū sū vī q̄ ad cōsumatiōnē s. cū: ad mēdū et eruedū: **E**t **L**u. c. xii. d. **N**olite timere puill⁹ grex. Posita breui animō: imo aīatione fidelīū: cām subiūgit dicēs: quare de⁹ tribulatiōes ecclesie voluerit reuelare: vt. s. p̄gūis a fidelib⁹ minus timeantur. **U**n de dicit: **I** **P**ropterea: qz. i. temp cōsolat et cōfirmat fideles. **V**idēs deus pater tribulatiōes quas passura erat ecclesia ab aplis fundata sup petrā cristū. **D**at. vii. g. **D**escēdit pluuia et uenerūt flumina: flauērt vēti et irruērt: sup domū illā et nō cecidit: fūda: tā em erat supra firmā petrā. **E**t **D**an̄. xvi. c. **S**up hāc petrā. **L**ine cristū: edificabo ecclīā meā. **I** **C**orinth. x. a. **P**etra aut erat cristus. **E**t petrā dico. s. cristū intransiūua cōstruētio. **A**t min⁹ timeant tribulatiōes. s. **M** **D**isposuit o: pater vna cū filio et spūs sancto eas reuelare. **V**acula em q̄ pudent minus feriūt. **R**euelauit autē. **O**bi rationē assignat quare liber iste sic nominat⁹ est apocalypsis: ppter reuelatiōes. s. de qbus hic agit. **U**nde ostēdit / quis / cui reuelauerit: qz ita disposuit de⁹ pater reuelare. **O** **A**ut. i. s. **R**euelauit tota trinitas christo s̄m hūanitatē. s. cristū in q̄ est homo: qz in q̄rū deus / ipse etiā sibi hoī reuelauit. **P** **C**ristus vero iohanni p angelū. s. reuelauit. **Q** **I**ohānes ecclesie: aliāq̄ specialiter: s̄ generaliter vniuersē. **D**e qua reuelatione hūc libzū cōposuit iohēs. **A** **U**n et liber iste apocalypsis dī. i. reuelatio: qz hic cōtinet in eo. s. q̄ de⁹ reuelauit iohāni: et iohēs eccleie quāta. s. ecclia passa sit in tpe primitiuo. i. in pncipio fūdatiōis sue et plātatiōis nouellē. **E**t quāta etiā nūc. i. moderno tpe patiat⁹. **E**t supple quāta passura sit nouissimis temporibus. s. antichristi tpe. **Q**uando tanta erit tribulatio: vt si fieri pōt etiā moueāt electi. **S**ūptū ē de **D**at. xxiij. b. **E**t de hac materia. j. xij. et. xij. c. **N**ec solū tribulatiōes: imo **E**t. s. cōtinent in libzō q̄ p̄mua p̄his. s. tribulatōib⁹. **S** **S**uceptura ē ecclia. s. **E**t nūc in p̄senti sc̄lo: a **E**t i fūtu. **I**ntra. xxi. a. et. xxi. b. **E**t q̄re de p̄mīs subiūgit p⁹ tribulatiōes ostēdit dicēs: **A**t quos denūciata supplia terrēt: p̄missa p̄mua lētificēt: qz vt dīc beat⁹ **B**reg⁹. **C**ōsideratio p̄mij minuit vim flagelli. **D** **G** **L**iber. **T**ertia

Gilberti

pars: in qua ostēdit quare liber iste dicitur pphetia: dicens: 36. f. qz pnia bonorū hic pñiciant et pñe malorū: et qz liber iste inter reliquas scripturas noui testamēti pphetie nōie cēfet: que alijs et excellētijs pphetijs veteris. s. testamēti. et tri pbat triplici rōne. Primo pphano.

f christi passura sit: qñ tātā erit
y tribulatio/ vt si fieri pōt etiam
a moueant electi. Et q̄ p his ē
b nūc/ z in futuro q̄mua sit susce
c ptura: vt quos denūciata sup
d plicia terrēt/ pmissa q̄mua leti
e ficēt. Idēo istē liber inter re
f liquas scripturas noui testa
g menti pphetie noie censet: q̄
h alijs ē excellentior pphetijs.
i Sic em̄ nouū testamētū p̄e
k stat veteri/ euāgelium legi: ita
l hęc pphētia pphetijs veteri
m testamenti: qz de christo z ec
n clesia magna ex pte iā adiple
o ta sacramēta denūciat. Uel
p etiam ideo: qz cū alijs vnifā
q ria: isti trifaria data est pro
r phetia/ simul. .s. p̄terito z p̄nti
s z futuro. Ad cui⁹ cōfirmādā
t auctoritatē pcurrit etiā aucto
u ritas mittētis/ deferētis z acci
v pientis. Admittētis. .s. trinita
w tis: et deferētis scilicet ange
x li: et accipientis. .s. iohannis.

lobes fuit pſtatioꝝ alijs pphet. Coꝛa. In pꝛincipio pſalterij
 in Glo. dicitur qꝛ dauid fuit eximꝰ pphetarum. Item ſuper
 Lucam. i. Propheſiauit autem ꝛ zacharias. dicit Glo. patet
 qꝛ zacharias fuit in pphetis eximius. Item Barth. xviij. a.
 Apparuerũt cũ illo moꝛyes ꝛ helias. Glo. pphetarꝝ eximius.
 Itē Hume. xij. b. Si qꝛs fuerit inter vos ppheta dñi in viſio
 ne apparebo ei: vel p ſomniũ loquar ad illũ ꝛ ait: An nõ talis
 ſeruꝰ meꝰ moꝛyes. q. d. nõ eſt talis ſicut moꝛyes. Item Deut.
 xxxiij. c. Nõ ſurrexit pph̃a vltra in iſrlꝰ ſicut moꝛyes. Glo. qꝛ
 moꝛyes fuit pſtatioꝝ oĩbus pphetꝝ veteris teſtamenti. Sol.
 Hec vltima Glo. ſoluit toꝛũ: qꝛ lobes fuit pph̃a noui teſtame
 ti: ꝛ iõ pſtatioꝝ alijs oĩbus pdictis: ꝛ p victoꝝ pfunditate: ꝛ
 p reuelatis magnitudie: ꝛ p ipꝰ dicens auctoritate. Fuit em̃
 apſarꝝ oēs apłi erāt auctate piores qꝛ pph̃e. In Hieronymꝰ
 mꝰ in ſecũdo plogo biblię. Coſident cũ: illis apłos pſero: p
 iſtoꝝ os chꝛiſtꝰ mihi ſonat: qꝛ ante pph̃as intꝛ i pſpalia chari
 ſmata poſitos lego. Eph. iij. b. Ipſe dedit qđdã qđd apłos
 qđdã vero pph̃as rē. Tñ notadũ qꝛ oēs p. i. cu qlibet fuit exi
 mius: ſ; diuerſimode helias dꝛ eximꝰ qꝛ ad carnis integritatē
 ſignoꝝ opationē: vltꝛ austeritatē: liberā increpationē. Et aud
 pph̃ ſermonis facilitatē: ppheticę apꝛionē: regalē dignitatē: m̃a
 ſuetudinē: pñe acerbitatē. Itē moꝛyes pph̃ pꝛceptorꝝ dei apłā
 pmulacionē. Itē zacharias pph̃ ſtrenuā iurationē ad opꝰ
 dñi. Valde eni fuit ſtrenuꝰ iuratioꝝ pñi ad clũ dei. Quia
 dꝛ chꝛiſto. Alia rō qꝛe pſtatioꝝ: Quia dꝛ chꝛiſto rē. Deim
 de ſbũgit tertiã rōnē dicēſ: k. Et etiã iõ. pſtatioꝝ. Quia
 cũ alijs pph̃is. m. Unifaria. tñ. n. Iſti mifaria data
 ē. pph̃ia. ſ. iohāni. ſ. ſunul. ſ. dꝛ pterito ꝛ pſenti ꝛ futuro.
 o. A. I. cui. cõfirmadã. Quarta pñ in qꝛ oſtendit buꝰ libri
 auctoritatē. o. Ad cuiꝰ libri. p. Cõfirmadã auctatē
 occurrit etiã auctas mittentis ꝛ deferētꝝ ꝛ accipiēt.
 Et exponit dicēſ: q. Mutetis. ſ. i. iuratis: ꝛ deferētis
 ꝛ ſcꝛ angeli: et ac

Prologus

Scs angeli ⁊ accipientis. s. iohannis. q. d. ex his habet auctoritatē liber iste: qz ⁊ trinitas ea quē ibi dicunt reuelauit: et reuelationes angelus apportauit: et iohānes qui fuit ap̄s eccl̄s ea nūciauit. His trib⁹ testib⁹ bñ credendū ē: qz in ore puorū vel triū testium stabit omne verbum: Marti. xxiij. b.

5. El 5.º año. Quinta

ps i qua ostēdit quo
genere visionis hęc
viderit iohes dicēs:
Cum aut iohāni
hęc in visione fu-
erunt reuelata. i.
Corinth. ij. c. Nobis
autem reuelauit de⁹.

Et sunt tria ge-
nera visionū: sub
q̄ genere p̄tineat
vidēdū est: visio
enī alia corp̄alis:
q̄n videlicet cor-
palib⁹ oculis aliq̄d
videm⁹: sic q̄ ab ali
q̄ alio videri nō pōt:
sicut balthasar vidit
manū scribēt: Dan.
v. a. Et heliseus cur-
rum igneum in quo
helias raptus ē. iij.
Reg⁹. ij. b. Et moy-
ses rubus ardentem:
Exo. iij. a. Et puer
helisei curr⁹ igneos
exercit⁹ in monte sa-
marie. iij. Reg⁹. vi.
d. Nec dicat visio ni-
si cōtineat qd̄ mysti-
cū aū deo relapsante

[illegible]

Gilberti

tē itellexit/ qñ pharao imagies q̄s viderat enarravit. S3 vtrū
q3 p̄cellit: q̄ r imagines videt r itelligit x̄itatē: sic daniel q̄ de
soinnio reg' r imagines vidit: r x̄itatē itellexit/ Dan. .ij. e. Un
z seq̄ hic: n̄. Ad em figurā tñ vidit spū: s3 r eaz si
gnificata mēte itellexit. Sic elaias/ hieremias/ ezechiel z

bēdū cōpellēte causa: qz dūz
exul teneretur a domiciano ī
pathmos insula: ī ecclesijs q̄
dus p̄erat mūlta pullulauerūt
atqz inoleuerūt vitia atqz di
uerse hereses. Erāt em̄ qdam
heretici ibi dicētēs: christū nō
fuisse añ mariā: qz tp̄alr̄ d̄ ea
nat⁹ erat. Quōs iohānes in
principio euāgelij sui redār
guit dicēs: In principio erat
verbū. Et in hōc libro: cū di
cit: Alpha et o. i. p̄ncipiū et fi
nis. Dicebāt etiam qdam ec
clesiā pōdere tribulationū an
te finē seculi desiturā: ⁊ p̄ lā
bore nō p̄miū eternum susce
pturā. Morū ergo errores vo
lēs destruere: iohānes/ostēdit
christū principiū esse et finē.
Unde esaias: Antē me nō ē
format⁹ de⁹ ⁊ pōst me nō erit.
Et eccliam p̄ exercitiū tribu
lationū nō desinere/sz pficere

Sic in vltima vltioe ezechiel maior ē difficultas q̄ i p̄ma: q̄
cetera q̄ sequunt̄ p̄mā vltionē: vsq; ad vltimā/ exponit̄ p̄mā:
s̄ vltia ambigua ē ⁊ ierposita. **o** **C**ludit aut̄ iohes ⁊ scri
psit/ hūc libru/ **p** **I**n p̄thmos insula relegat̄ a domi
ciano/ ip̄atore/ in exilio. Domiciano dico/ **q** **P**rin
cipio i p̄ssimo. Infra. j. b. Sui in insula q̄ appellat̄ p̄thmos p̄p̄
x̄bū dei ⁊ testioniū iesu christi. **r** **H**ac eū. Septia p̄s in q̄
onidit q̄re scripsit dicēs: hac eū ad scribēdū cōpellente
causa ⁊c. i. ecclesijs q̄b̄ p̄erat̄: alij minoris. **s** **A**ul
ta pullulauerūt atq; ioleuerūt. i. creuerūt: **t** **C**ina.
q̄ mores cor̄rūp̄it. **v** **A**tq; diuerse hereses: q̄ fidē violāt.
Et b̄ pbat manifestās cuiusmōi hereses ibi pullulabāt/ dicēs:
r **E**rāt em̄ qdā heretici ibi. i. aīa. **y** **D**icētes chri
stū nō fuisse aī māriā: et b̄ dicebāt: **z** **E**t t̄palit̄ de ea
nat̄ erat: nō attēdētes illd apli Gal. liij. a. Vbi venit pleni
tudo t̄pis misit de⁹ filiū suū/ factū ex m̄lie re ⁊c. Et si t̄paliter
nat̄ ē de maria x̄gine: ḡnalit̄ t̄ genit⁹ de p̄e. **p̄s. 109**
p̄s. 109 **p̄s. 109** **rū** genit⁹ te. **a** **Q**uos iohes i p̄ncipio euāgelij sui: vt
septorū nō vt auctor/ **b** **R**ed arguit dicēs: In p̄ncipio
.i. i p̄e q̄ ē p̄ncipiū sine p̄ncipio. **c** **E**rat x̄bū. Joh. xliij.
b. Ego i p̄e ⁊ pat̄ in me est. Et si q̄ pat̄ etern⁹ ⁊ fili⁹ etern⁹: qz
Joh. x. f. Ego et pat̄ vnū sum⁹. **d** **E**t i hoc libro. f. redar/
guit eos/ **e** **E**ū dicit: ego sū alpha ⁊ o. i. p̄ncipiū ⁊ f̄
nis: Dicebāt etiā qdā ⁊c. aī finē seculi desitūrā. nō
credētes d̄no dicēti Mat̄h. vlt. d. Gobiūcū sū vsq; ad cōsu
mationē seculi. **f** **E**t p̄ labore nō p̄miū eternū susce
pturā: cū tū dicat Sap. x. d. Reddet de⁹ mercedē laboz san
ctoz suoz. **g** **H**oz q̄ errores volēs destruere iohes/
onidit christū p̄ncipiū esse et finē. An̄ Esa. xliij. a. **b**
An̄te me dicit christ⁹: **i** **N**ō est format⁹ de⁹: v̄l forma
tor. **k** **E**t p̄ me nō erit. q. d. Ego sū sine p̄ncipio ⁊ sine fi
ne. **l** **E**t ecclesiam/ ostendit. f. m̄ **P**er exercitiū tribu
lationū nō deficere: sed p̄ficere. hoc fac̄ Infra. xij. d.
p̄ 3 **I** vbi dicit q̄ mu/

p 3 ¶ vbi dicit qd mu

¶ vbi dicitur qd mulier daret sunt ale due aquile magne / vt vola-
ret in desertu locu: vbi alit p tps et rpa / z dimidiu tps a facie
serpentis. Sicut aut in igne no deficit / sed pfitur: qz depurat
et purgatur. a. **Et ostendit. i. xxi. et. xxij.** b. **Pro his**
scz tribulationibz modicis: c. **Bravum eternu recipere:**

ecclia. i. qn introdu-
cta in thalamu spon-
si dabit dote bona
dicēs cum lia / Geni.
xxx. c. Dedit me
dñs dote bona: etiaz
hac vice mecum erit
maritus meus. d. **Scri-**
bit aut. Ultima ps
in qua ostendit ea q
libroz in itis solent
queri / dicēs: Scri-
bit aut iohannes
septem ecclias
alie z earu septem
epis de pñctis:

bereticoz. i. fallacis.
e. **Instrues / eos ad**
cauedu. i. **Et eis**
pca. i. **ecclia asiana:**

s. **Tota ecclia**
generalē docēs.
Et sic tagit materia
duplex huius libri: li-
teralis z spūalis. Al-

generalis et spūalis.
An z sequit: b. **Et**
itaq materia io-

hānis in hoc ope-
stat spūaliter alia
ne ecclie: necno
et tot. i. ecclie ge-

neraliter. i. **Ude**
licet que in pñen-
ti seculo patiat k

Et q in futuro re-
ceptura sit: qz pro
modica z leui tēptari-

one gaudia eterna.
i. **Intentio vero**
eius est monere

ad patientiam /
que. i. patientia. m
Seruanda est: p

pter duo. i. n. **Tū**
quia brevis la-
bor. Eia. xxi. d. Ab

scōdere modicum ad
momentu: donec per-
transeat indignatio

mea. o. **Tū qz p-**
mū magnū. Eia.
liij. b. In mōtō i-

dignatiōis abscondi
faciē meā parump a-
te: et in misericordia

sempiterna misert' sū tui. Propter hoc dicit Eccl. i. d. Alq
ad tempus sustinebit patientia: z postea redditio iocunditatis.

p. **Prologus tractadi talis est:** primo pñmittit iohes. i.
q. **Prologu z salutationē.** Prologu cū dicit: Apocaly-
psis zc. Salutationē cū dicit: Iohānes septē ecclias

r. **Ubi. i. i. plogo reddit auditores zc.** **Quo pñmisso**
accedit ad narrationē: ibi: Ego iohes frat yr. i. j. c.

An narrationē xō zc. inducēs ipsū loquētē. i. j. b.
Ego sū alpha z o. i. pñcipiū z finis. v. **Postea acce-**
des ad narrationē: diligit septē visioes: scdm septē

et pñd his bravu eternu reci-
pere. Scribit aut iohānes se-
ptē ecclias alie / z earu septē
epis de pñctis instruens: et
eis p ea totā generalē eccliaz
docens. Est itaq materia io-
hānis in b ope / stat' specialit'
asianē ecclie: necno z totū ec-
clesie videlicet q i pñenti pa-
tiat / z in futuro receptura sit.

i. **Intentio vero ei' est monere**
ad patientiā / q seruāda est: tū
qz brevis labor: tū qz pñmū

magnū. **Prologus tractadi ta-**
lis: primo pñmittit plogum et
salutationē: vbi reddit audi-

tores benignos z attentos: q
pñmissō accedit ad narratio-
nē. Antē narrationē vero oñ

dit christum esse ab eterno si-
ne principio z fine: Inducēs
ipsum loquentē: Ego sum al-

pha z o: id est pñcipiū et fi-
nis. **Postea accedēs ad nar-**
rationē: distinguit septē visio-

nes: qbus terminat iste liber
cōsumat. **Pñmittit aut plog-**
um dicēs: Apocalypsis iesu

christi: subaudis hēc est: si-
cut i alijs: visio esaiē hēc est:
z parabolē salomonis hēc sūt.

Explicit Prolo. Gilberti
Item alius plogus in apo-
calypsim.

Iohānes apłus z euā-
gelista a christo elect'
atq dilectus: in tanto

amore dilectiōis vberior ha-
bitus est: vt in cena super pe-
ctus ei' recūberet: z ad crucē

astāti soli matrē ppriā cōmen-
dasset: vt quē nubere volentē
ad amplexū virginitatis ascī-

uerat: ipsi ad custodiendam

ecclias qd' scribit: vñ fm septē stat' ecclie general' q etia reue-

lariōes dicit. Ita em iohāni sūt reuelatē q z nob st obfure

z ignote: nisi a spūscō reuelent. x. **Quib' terminat zc.**
Apocalypsis iesu christi: subaudis hēc. q. d. sic ē supplē

dū. **Sicut / supplet / 3** In alijs libris: vel pñtis.

a. **Et visio esaiē.**
Subaudis hēc. Eia. j.
Et parabolē salomo-

nis / subaudis hēc sunt.

virginē tradidisset. **Hic itaq**
cū ppter verbū dei et testimo-
niū iesu christi in pathmos in-

sulā sortiret exiliū: illic ab eo-
dē apocalypsis pñstensa de-

scribit: vt sicut in pñcipio ca-
nonis. i. libri geneseos / incor-

ruptibile pñcipium pñnotat:
ita etiā incorruptibilis finis p

virginē in apocalypsi reddere-
tur dicētis: Ego sum alpha z

o: initū et finis. **Hic est iohā-**
nes q sciēs supuēnisse sibi diē

egressionis de corpe: cōuoca-
tis i epheso discipulis / descē-

dit in defossum sepulture sue
locū: orōneq cōpleta reddi-

dit spm: tā a dolore mortis fa-
ctus extrane': qz a corruptio-

ne carnis noscā alien'. Cui'
tñ scripturē dispositio vel li-

bri ordinatio ideo a nobis p
singula nō exponit: vt nesciē

tibus inquirēdi desideriu col-
locet: z querētib' laboris fru-

ctus et deo magisterij doctri-
na seruet. **Explicit plog'.**

Incipit argumentū in Apo-
calypsim beati Iohānis apłi

Apocalypsis iohānis
tot habet sacramenta
quot verba. Parū dixi

z p merito volumis laus ois
inferior est. In verbis singu-

lis mltiplices latēt intelligētiē.
Explicit argumentū.

Incipit liber apocalypsis
bri Iohannis
apłi. Ca. I

Apocaly-
psis iesu chri-

ditate / cū dicit: Apocalypsis. Secūdo ab auctore qd' dupli-

ci. Primo mittit / cū dicit: Iesu christi. Secūdo dātis. i.

dei pñs / cū dicit: Quā dedit zc. Tertio deferētis: qz ange-

li: vñ dicit: Per angelū. Quarto recipientis: qz iohis apłi.

vñ dicit: Seruo suo iohanni. Quito cōmendat op' a ne-

cessitate cum dicit: Oportet fieri. Sexto ab utilitate: cū di-

cit: Beat' q legit zc. Dicit g: b. **Apocalypsis. i. reue-**
lario: c. **Iesu christi. qua. i. a trinitate reuelat' iesu christo**
z hominī. Et quā
gētia et cognitio

a. **Et visio esaiē.**
Subaudis hēc. Eia. j.
Et parabolē salomo-

Reuerēdissimi
in christo pñs et
dñi domini Ihu-

gonis zc. Cardi-
nalis postilla su-
p Apocalypsim.

bri Iohis apłi:
cipit. **Exposi-**
Capituli. I

Apocaly-
psis iesu
christi.

Liber iste
i duas ptes diuidit.
In pma qdā cōia to-

ti opti z generalia p-
mittit: z in pmo ca-

pitulo. In scda spālī
ad visioes et reuela-
tiōes accedit. Et hēc

ps incipit. i. j. caplo:
ibi: et āgelo ephe-

si ecclie: z durat vñ
qz in fine libri. Pñs
ps siue pñm caplin:

diuidit in tres ptes.
In pma op' suū cō-

medat. In scda la-
lutationē ponit: vel

minās qd saluat: et
quā salutē eis optat:

et a q. Ubi etiā chri-
stū cōmedat. Pñs

ab his q fecit i pmo
aduentu. Secūdo ab

his q facit in scdo.
Et hēc ps incipit: ibi:

Iohānes septē
ecclias zc. In ter-

tia ponit qñ subiecti
cōe tot' libri. i. tribu-

lationem eccliarū
quā significat septē

cādelabra: z cap cō-
solationē quā signifi-

cat h q inter cāde-
labra vidit similē fi-

llo hois: ibi: **Ego**
iohes frat vester

zc. Op' igit suū cō-
medat pmo a pñm

medat pmo a pñm

medat pmo a pñm